

4. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 жовтня 2021 року «Про Стратегію інформаційної безпеки» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/685/2021#n14>.

5. Крайнов В. О., Маланчук М. Ф., Грозовський Р. І. Методика оцінки ефективності комплексної системи захисту інформації автоматизованих інформаційних систем органів військового управління. К.: НУОУ, Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони, 2020р. № 1(37). С. 103-106.

Самойленко Олександра Віталіївна
курсант 201 навчальної групи ННІ № 3
НАВС, рядовий поліції

Науковий керівник:

Яровий Кирило Васильович
кандидат юридичних наук, старший
викладач кафедри інформаційних
технологій та кібербезпеки ННІ № 1
НАВС, капітан поліції

АНАЛІЗ МЕХАНІЗМІВ ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

У зв'язку із значним прогресом технологій та інформаційних систем, соціальні мережі знаходять широке застосування у різних сферах людської діяльності, включаючи бізнес, політику та правоохоронну сферу. Актуальним питанням сьогодення є протидія дезінформації у кіберпросторі. У сучасному світі поширення інформації стало незаперечним ключовим фактором, що значно впливає на формування громадської думки та утримання суспільства в напрузі, особливо в умовах конфлікту чи війни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій за обраною темою свідчить, що теоретичні та практичні аспекти пов'язані з питаннями інформаційної безпеки були предметом численних досліджень. Зокрема, слід окремо відзначити наукові роботи таких вчених, як: Корнейка О.В., Корчевського М.В., Кудінова В.А., Хахановського В.Г., Ярового К.В. та інших. Проте, порушене питання потребує подальшого дослідження з метою розробки новітніх нормативно-правових підходів для ефективною протидії дезінформації у соціальних мережах, особливо в умовах воєнного стану.

З початку 2013 року в Україні активно почали звертати увагу на проблему дезінформації. Особливу увагу приділено «сучасним інформаційним війнам», де не лише проаналізовано суть та витоки інформаційного конфлікту, але й детально вивчено зміни в інформаційному просторі під час інформаційного протистояння.

Термін «інформаційна війна» на сьогоднішній день має переважно публіцистичний характер і ще не отримав загального визнання. Зазначене підтверджується постійними обговореннями про те, що насправді означає цей термін, а також суперечками стосовно його коректності та практичного використання в контексті соціальних відносин, які часто характеризуються як інформаційне протистояння або конфлікт інтересів у сфері інформаційних систем [1, с. 58]. Таким чином, розробка та узгодження наукової термінології є окремою науковою проблемою.

Погоджуємось з думкою Ярового К.В., що протидія дезінформації безпосередньо залежать від якості інформаційної підтримки, оскільки основні зусилля практичних працівників із розслідування, розкриття та запобігати злочинам пов'язані з отриманням необхідної інформації [2, с. 76].

Дезінформація становить необхідну складову гібридних загроз, оскільки вона спрямована на ослаблення, дезорієнтацію, дестабілізацію та дезорганізацію політичних структур, функціонування державних і недержавних органів, їх безпеку, оборону, економіку, а також здатність реагувати на загрози та впливати на громадську думку та моральність населення в контексті гібридних воєн. Зв'язок між дезінформацією та іншими поняттями, такими як неправдиві новини, фейки та пропаганда, потребує додаткового розгляду [3, с. 185]. У публічній дискусії ці терміни часто сплутують або використовують як синоніми.

Фейк, як вид дезінформації, передбачає навмисне поширення неправдивої інформації з метою викликати позитивні емоції. Однак частіше він перетворюється на справжню дезінформацію, яка вводить в оману.

Тема поширення фейкових новин залишається актуальною та наочною. Сьогодні, у зв'язку з інформаційною війною з Росією, її актуальність стає безсумнівною, оскільки російські ЗМІ продовжують щодня створювати фейкові новини, спрямовані на дестабілізацію ситуації в нашій країні.

Враховуючи вищевикладене можна зробити наступні висновки, що соціальні мережі є однією з найбільш динамічно розвиваючихся комунікаційних та інформаційних платформ. За кілька років вони пройшли значні зміни: від малих, розрізнених місцевих веб-сайтів до консолідованих компаній з глобальним охопленням і впливом. Соціальні мережі також стали частиною стрімкого розвитку мобільних технологій, які значно вплинули на поведінку людей, включаючи їх моделі використання соціальних мереж.

Згідно з цим, соціальні мережі виявилися надзвичайно потужним і ефективним інструментом для масового маніпулювання населенням. Їх широке використання сприяє поширенню дезінформації серед різних суб'єктів, як державних, так і недержавних. Тому важливо не лише продовжувати дослідження в цій галузі, але й поглиблювати їх ще більше.

Список використаних джерел:

1. Костюк І. А. Інформаційні війни в контексті революційних подій в Україні. Актуальні проблеми соціальних комунікацій : матеріали студентської наукової конференції, 22 травня 2014 р. Київ, 2014. С. 57-60.
2. Яровий К. В. Сучасні інформаційні технології в діяльності національної поліції України: матер. Всеукр. наук.-практ. семінару (м. Дніпро, 10 листопада 2022 р.). Дніпро: ДДУВС, 2022. 204 с.
3. Дубова Д. В. Фейки, пропаганда, дезінформація та виборчий процес: як нам захистити демократичні практики? Київ: ТОВ «Видавництво Сталь», 2019. 254 с.

Сидорук Ольга Сергіївна

*курсант 204 навчальної групи ННІ № 3
НАВС, рядовий поліції*

Науковий керівник:

Яровий Кирило Васильович

*кандидат юридичних наук, старший
викладач кафедри інформаційних
технологій та кібербезпеки ННІ № 1
НАВС, капітан поліції*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНОГО ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Останніми роками сучасні інформаційні технології інтенсивно впроваджуються майже в усі сфери державного життя України, в тому числі і в діяльність Національної поліції. Створені, впроваджені та успішно використовуються у боротьбі зі злочинністю міжвидомчі бази даних та інші комп'ютеризовані системи. Без використання сучасних телекомунікаційних технологій неможливо було б вирішити завдання підвищення ефективності та якості роботи державного поліцейського сектору. Охорона прав і свобод людини, захист інтересів суспільства і держави, боротьба зі злочинністю та інші завдання, які виконує поліція, вимагають постійного вдосконалення на основі сучасних досягнень науки і практики, розвитку, технологій і методів управління. У зазначеному контексті інформаційне забезпечення діяльності поліції відіграє важливу роль в успішному вирішенні правоохоронних завдань, оперативному реагуванні поліції на правопорушення, швидкому розкритті та розслідуванні злочинів.